

[Niels Andersen.]

naturligvis altid godt i borgernes ører, når man siger, at der er udsigt til en sådan skattelettelse. Det eneste, der manglede i dette skattelovsforslag, var anvisningen på, hvor man skulle spare disse 250 mill. kr. Jeg må konstatere, at det udvalg, som har arbejdet med spørgsmålet, ikke har været sådan særlig flittigt. Der har været afholdt 2 udvalgsmøder à 5 minutter, og det vidner egentlig ikke om, at man er gået særlig stærkt i dybden med disse problemer. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen nu bliver urolig, men det er dog kendsgerninger, jeg fremfører. Man vil måske sige, at der manglede svar fra finansministeren og forskellige andre ting, men jeg må nok sige, at den første opgave, der forelå vedrørende dette skattelovsforslag, var dog at finde frem til, hvor man skal spare pengene. Den opgave kunne man udmærket være gået i gang med. (*Erik Eriksen og Poul Møller*: Det står i forslaget!). Det står i forslaget, siger de ærede medlemmer, men sandheden er, at man blot henviser til, at når man sparer på det budget, der skal finansiere boligbyggeriet, må pengene kunne hentes her. Samtidig er det meget uklart, hvor mange penge de to oppositionspartier vil anvende mere til forsvaret. Så lang tid disse forhandlinger ikke er tilendebragt, kan man ikke sige noget som helst om, hvorvidt der er penge til rådighed. Der kan være mange andre ting, som kræver penge i den kommende tid, så at man i hvert fald ikke 1 år, før finansåret begynder, klart er i stand til at sige, at budgettet for 1960-61 vil blive sådan og sådan. Det lader sig vist vanskeligt gøre.

Jeg må altså slå fast, at det har været meget lidt tid, man har ofret fra oppositionens side på det skattelovsforslag, man selv har fremsat. Jeg ved godt, at man ude omkring i landet hævder, at oppositionen her har fremsat et konstruktivt forslag som alternativ til trekantregeringens politik, men jeg vil også gerne understrege ved denne lejlighed, at denne konstruktive

politik ikke er blevet fremmet i særlig grad ved stor aktivitet og flid hos de to oppositionspartier.

Oppositionspartierne fremhæver, at retsforbundet er gået med til gennemførelsen af en ny toldlov, som vil betyde øget told. Vi ved alle, at det, vi gik med til, var at ændre vor nuværende toldlovgivning således, at den kom i overensstemmelse med Bruxellesnomenklaturen. Vi ved også, at vi er gået fra det tidligere forældede system med vægttold over til værditold, og så påstår venstre og de konservative, at dette vil medføre et forøget toldprovenu. De beregninger, der foreligger fra embedsmændene, går imidlertid ud på, at der vil komme en nedgang i toldprovenuet på 16-17 mill. kr.; men jeg vil dog understrege, at hvis priserne stiger og importen stiger, siger det sig selv, at provenuet også vil stige, og jeg vil yderligere understrege, at når man har bragt sig hen til dette stadi med hensyn til toldlovgivningen, er det for at få et ensartet udgangspunkt inden for OEEC-landene til afvikling af tolden. Det er hensigten med denne toldlovgivning.

Der er i dag blevet talt en del om, at vi ikke har formået inden for denne trekantregering at føre en sådan politik, at vi er kommet beskyttelsen synderlig til livs. Sandheden er, at da vi behandlede toldlovsforslaget og valutalovsforslaget — og lad mig her indskyde i en parentes, at valutalovsforslaget i høj grad er udtryk for en fortsat liberalisering, idet det stadig er større og større varemængder, der kan importeres frit — var der egentlig tilbud til venstre og de konservative om at gå videre med en afvikling af den samlede beskyttelse, og det er vist under den synsvinkel, man må se de bestræbelser, der udfoldes i regeringen for at prøve at komme frem til en afvikling af den samlede beskyttelse ved ganske simpelt at søge at opnå en omtrentlig afvikling af importreguleringen, som i øjeblikket er den største beskyttende lovgivning, som vi har her i landet. Samtidig må man spørge: hvilke industrier og virk-